

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 10

2017. GADA 25. MAIJĀ

Saturs

Likumi

178.* 573L/12**	Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu likums	3
179. 574L/12	Grozījumi Ceļu satiksmes likumā	8
180. 575L/12	Grozījumi Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumā.	10
181. 576L/12	Grozījumi likumā “Par autoceļiem”	12
182. 577L/12	Grozījumi Patvēruma likumā	13
183. 578L/12	Grozījumi Pārtikas aprites uzraudzības likumā.	16
184. 579L/12	Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā	19
185. 580L/12	Grozījumi Augstskolu likumā.	23
186. 581L/12	Grozījumi Militārpersonu izdienas pensiju likumā	25
187. 582L/12	Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā	27
188. 583L/12	Grozījumi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu izdienas pensiju likumā.	29
189. 584L/12	Grozījumi Elektronisko dokumentu likumā	30

Paziņojumi

190.	Par Ilzes Grīnhofas atkārtotu apstiprināšanu par Valsts kontroles padomes locekli	34
191.	Par Marutas Ilgažas atbrīvošanu no Valmieras rajona tiesas tiesneša amata	34
192.	Par Benitas Meļņikas atbrīvošanu no Madonas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša amata	34

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

178. 573L/12 Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu likums

1. pants. Likuma darbības joma

Likums nosaka Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu darbības tiesiskos pamatus, ciktāl Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra regula (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (turpmāk — Regula) nenosaka citādi.

2. pants. Eiropas politiskās partijas tiesiskais statuss

Ja Eiropas politiskās partijas mītne valsts ir Latvijas Republika, tai piemēro Politisko partiju likumā paredzēto politiskās partijas vai politisko partiju apvienības tiesisko statusu.

3. pants. Eiropas politiskās partijas statūti

(1) Ja Eiropas politiskās partijas mītne valsts ir Latvijas Republika, tās statūtos norāda ziņas atbilstoši:

- 1) Politisko partiju likuma 14. panta pirmajai, otrajai (izņemot otrās daļas 14. punktu) un trešajai daļai;
- 2) Regulas 4. panta 1. un 2. punktam.

(2) Politisko partiju likumā noteiktās prasības attiecībā uz statūtos norādāmajām ziņām par politiskās partijas biedriem piemēro arī Eiropas politiskās partijas locekļiem.

4. pants. Eiropas politiskā fonda tiesiskais statuss

Ja Eiropas politiskā fonda mītne valsts ir Latvijas Republika, tam piemēro Biedrību un nodibinājumu likumā paredzēto nodibinājuma tiesisko statusu.

5. pants. Eiropas politiskā fonda statūti

Ja Eiropas politiskā fonda mītne valsts ir Latvijas Republika, tā statūtos norāda ziņas atbilstoši Biedrību un nodibinājumu likuma 90. panta pirmajai un otrajai daļai un Regulas 5. panta 1. punktam.

6. pants. Pieteicēja statūtu atbilstības pārbaude attiecībā uz normatīvo aktu prasībām

(1) Pirms Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādei Regulas 3. panta 1. vai 2. punktā minētais Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs (turpmāk — pieteicējs) iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram (turpmāk — Uzņēmumu reģistrs) statūtus, lai izvērtētu to atbilstību normatīvo aktu prasībām.

(2) Ja biedrību un nodibinājumu reģistrā reģistrēts nodibinājums plāno reģistrēties Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādē kā Eiropas politiskais fonds, tas Uzņēmumu reģistram iesniedz Biedrību un nodibinājumu likumā noteiktos dokumentus statūtu grozījumu reģistrācijai, norādot šo grozījumu mērķi.

(3) Uzņēmumu reģistrs mēneša laikā pēc šā panta pirmajā vai otrajā daļā minēto dokumentu saņemšanas izvērtē iesniegto statūtu vai to grozījumu atbilstību normatīvo aktu prasībām.

(4) Izskatot iesniegtos dokumentus, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pārbauda, vai:

- 1) iesniegti visi normatīvajos aktos paredzētie dokumenti;
- 2) dokumentiem ir juridisks spēks;
- 3) citas prasības attiecībā uz dokumentu formu atbilst normatīvo aktu prasībām;
- 4) ziņu un noteikumu apjoms un saturs atbilst normatīvo aktu prasībām.

(5) Ja, pārbaudot šā panta ceturtajā daļā minētos apstākļus, trūkumi netiek konstatēti, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu, ar kuru konstatē faktu par statūtu atbilstību normatīvo aktu prasībām, un izsniedz pieteicējam paziņojumu, kas apliecina konstatēto juridisko faktu.

(6) Ja tiek konstatēts, ka šā panta ceturtais daļas prasības nav ievērotas, bet attiecīgie trūkumi ir novēršami, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par juridiskā fakta konstatēšanas atlikšanu (izņemot gadījumu, kad saskaņā ar šā panta septīto daļu jāpieņem lēmums par juridiskā fakta konstatēšanas atteikumu). Lēmumā par juridiskā fakta konstatēšanas atlikšanu Uzņēmumu reģistra valsts notārs norāda saprātīgu termiņu trūkumu novēršanai. Minētais termiņš nedrīkst būt īsāks par mēnesi. Ja dokumenti, kuros trūkumi novērsti, tiek iesniegti pēc lēmumā norādītā termiņa, valsts nodeva maksājama atkārtoti.

(7) Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par juridiskā fakta konstatēšanas atteikumu, ja:

- 1) dokumentos konstatētie trūkumi nav novēršami;
- 2) statūtos noteiktais mērķis ir pretrunā ar Latvijas Republikas Satversmi, likumiem vai Latvijai saistošiem starptautiskajiem līgumiem;
- 3) statūtos norādītā mītnes adrese nav Latvijas Republikā;
- 4) pieteicēja statūtos norādītā saistītā Eiropas politiskā partija nav reģistrēta Eiropas politisko partiju un fondu reģistrā;
- 5) pieteicēja statūtos norādītajai saistītajai Eiropas politiskajai partijai Eiropas politisko partiju un fondu reģistrā ir reģistrēts cits saistītais Eiropas politiskais fonds.

(8) Par juridiskā fakta konstatēšanu maksājama valsts nodeva normatīvajos aktos par politiskās partijas reģistrāciju politisko partiju reģistrā noteiktajā apmērā.

(9) Ja Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par juridiskā fakta konstatēšanas atteikumu, valsts nodeva netiek atmaksāta.

(10) Uzņēmumu reģistra valsts notārs pamato lēmumu par juridiskā fakta konstatēšanas atlikšanu vai atteikumu.

(11) Pieteicējs, iesniedzot pieteikumu Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādei, pievieno Uzņēmumu reģistra izsniegtu paziņojumu vai tiesas spriedumu, kurā konstatēts juridisks fakts, ka attiecīgie statūti atbilst normatīvo aktu prasībām. Apliecinājums par šādas atbilstības fakta konstatēšanu izmantojams vienīgi pieteikuma iesniegšanai Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādei.

(12) Ja Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādē reģistrēta Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds, kura mītnes valsts ir Latvijas Republika, pieņem lēmumu par statūtu grozīšanu, attiecīgā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds iesniedz statūtu grozījumus Uzņēmumu reģistram, lai izvērtētu to atbilstību normatīvo aktu prasībām. Uzņēmumu reģistra valsts notārs šajā pantā noteiktajā kārtībā izvērtē Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādē reģistrētas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda statūtu grozījumu atbilstību normatīvo aktu prasībām.

(13) Pieteicējam ir tiesības apstrīdēt un pārsūdzēt Uzņēmumu reģistra lēmumu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(14) Pēc šā panta piektajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas Uzņēmumu reģistrs paziņo Valsts ieņēmumu dienestam un Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam, ka pieteicējam ir izsniedzis paziņojumu, kas apliecina tā statūtu atbilstību normatīvo aktu prasībām.

(15) No brīža, kad Eiropas politiskais fonds, kas reģistrēts kā nodibinājums biedrību un nodibinājumu reģistrā, tiek reģistrēts Eiropas politisko partiju un fondu reģistrā, turpmāki ieraksti vai dokumentu pievienošana reģistrācijas lietai biedrību un nodibinājumu reģistrā attiecīgajam nodibinājumam netiek veikti līdz brīdim, kad stājas spēkā lēmums par Eiropas politiskā fonda statusa zaudēšanu, jo tas izslēgts no Eiropas politisko partiju un fondu reģistra.

(16) Uzņēmumu reģistrs pēc pieteicēja vai Regulā un likumos minēto kompetento iesaistīto iestāžu pieprasījuma sniedz pieteicējam vai šīm iestādēm informāciju, kas nepieciešama subjekta reģistrācijai Eiropas politisko partiju un fondu reģistrā vai reģistrētā subjekta pārbaudei.

7. pants. Dokumentu paziņošana uz mītnes adresi

Eiropas politiskajai partijai, Eiropas politiskajam fondam un pieteicējam dokumentu paziņo uz tā statūtos norādīto mītnes adresi.

8. pants. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskā fonda gada pārskati

(1) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs ir kompetentais valsts kontaktpunkts, kuram Eiropas politiskā partija iesniedz gada pārskatu un tam pievienotos dokumentus saskaņā ar Regulas 23. pantu un Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likuma 8.⁵ pantu.

(2) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs ir kompetentais valsts kontaktpunkts, kuram Eiropas politiskais fonds iesniedz gada pārskatu un tam pievienotos dokumentus (ja tādi ir) saskaņā ar Regulas 23. pantu un likumu "Par grāmatvedību".

(3) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs savas kompetences ietvaros pārbauda Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskā fonda iesniegto grāmatvedības dokumentu atbilstību normatīvo aktu prasībām.

(4) Par būtiskiem Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskā fonda finansēšanas noteikumu pārkāpumiem Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs informē Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādi un Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju, ja pārkāpums var skart Eiropas Savienības budžeta izlietojumu, vai citas dalībvalstis, ja pārkāpums var skart citu dalībvalstu intereses.

(5) Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam gada pārskata norakstu.

9. pants. Noteikumi attiecībā uz priekšvēlēšanu aģitāciju pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām

(1) Eiropas politiskā partija neizvirza deputātu kandidātus Saeimas, republikas pilsētas vai novada domes un Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

(2) Eiropas politiskā partija var veikt priekšvēlēšanu aģitāciju pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām, ievērojot Priekšvēlēšanu aģitācijas likumā minētos noteikumus un kārtību attiecībā uz politiskajām partijām vai politisko partiju apvienībām.

(3) Eiropas politiskā partija priekšvēlēšanu aģitācijas izdevumiem (priekšvēlēšanu izdevumiem) pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām drīkst izlietot ne vairāk kā 10 procentus no summas, kas Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā noteikta priekšvēlēšanu izdevumiem politiskajai partijai vai politisko partiju apvienībai.

(4) Eiropas politiskā partija, kas piedalījies priekšvēlēšanu aģitācijā pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām, Priekšvēlēšanu aģitācijas likumā un Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā noteiktajā kārtībā iesniedz Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarāciju par aģitāciju, kas veikta Latvijas Republikā.

(5) Eiropas politiskā partija un tajā ietilpstošā politiskā partija vai politisko partiju apvienība veic priekšvēlēšanu aģitāciju katrā savā vārdā. Eiropas politiskās partijas priekšvēlēšanu kampaņai iztērētos līdzekļus neieskaita tajā ietilpstošās politiskās partijas vai politisko partiju apvienības priekšvēlēšanu izdevumos.

(6) Finanšu līdzekļi vai manta, ko izmanto priekšvēlēšanu aģitācijai, kuru veic Eiropas politiskā partija, nav uzskatāma par dāvinājumu (ziedojumu) politiskajai partijai vai politisko partiju apvienībai Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likuma izpratnē.

(7) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs pārbauda vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijas un publicē tās Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā noteiktajā kārtībā.

10. pants. Atbildība par noteikumu pārkāpumiem attiecībā uz priekšvēlēšanu aģitāciju pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām

(1) Ja Eiropas politiskā partija neiesniedz vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarāciju līdz likumā noteiktajam termiņam vai tajā nav norādītas likumā prasītās ziņas, vai tajā ir norādītas nepatiesas ziņas, Eiropas politisko partiju sauc pie administratīvās atbildības likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Ja Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs konstatē, ka Eiropas politiskā partija ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta vēlēšanām noteiktos priekšvēlēšanu izdevumu apmēra ierobežojumus, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam ir pienākums uzdot attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai 30 dienu laikā ieskaitīt valsts budžetā finanšu līdzekļus tādā apmērā, kas atbilst pārsniegtajam priekšvēlēšanu izdevumu apmēram. Pēc attiecīgās Eiropas politiskās partijas motivēta lūguma Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks var finanšu līdzekļu ieskaitīšanu sadalīt termiņos vai pagarināt šo līdzekļu ieskaitīšanas termiņu, bet ne ilgāk par 90 dienām.

(3) Šā panta otrajā daļā minēto lēmumu par finanšu līdzekļu ieskaitīšanu valsts budžetā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks var pieņemt ne vēlāk kā četrus gadus no dienas, kad vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācija iesniegta Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam.

(4) Ja priekšvēlēšanu aģitācijas periodā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs konstatē, ka Eiropas politiskā partija ir noslēgusi līgumus par summu, kas pārsniedz Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā noteikto pieļaujamo priekšvēlēšanu izdevumu apmēru, bet līdzšinējā priekšvēlēšanu aģitācija nav veikta par summu, kas pārsniedz minēto pieļaujamo priekšvēlēšanu izdevumu apmēru, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks par šo pārkāpumu informē attiecīgo Eiropas politisko partiju. Pārkāpuma novēršana neatbrīvo aģitācijas veicēju no likumā noteiktās atbildības.

(5) Ja priekšvēlēšanu aģitācijas periodā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs konstatē, ka Eiropas politiskā partija ir veikusi priekšvēlēšanu aģitāciju par summu, kas pārsniedz Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā noteikto pieļaujamo priekšvēlēšanu izdevumu apmēru, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks pieņem lēmumu, ar kuru aizliedz veikt turpmāko priekšvēlēšanu aģitāciju par maksu. Šāda lēmuma pieņemšanai piemēro Priekšvēlēšanu aģitācijas likumā noteikto kārtību.

(6) Ja, pastāvot šā panta piektajā daļā minētajiem apstākļiem, Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs konstatē, ka konkrētu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās vai preses izdevumos, vai publiskās vietās paredzama turpmāka Eiropas politiskās partijas veikta priekšvēlēšanu aģitācija, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks pieņem lēmumu, ar kuru aizliedz attiecīgajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem vai preses izdevumiem, vai personām, kas izvietoj priekšvēlēšanu aģitācijas materiālus publiskās vietās, izvietot šos priekšvēlēšanu aģitācijas materiālus. Šāda lēmuma pieņemšanai piemēro Priekšvēlēšanu aģitācijas likumā noteikto kārtību.

(7) Ja Eiropas politiskā partija neievēro pieļaujamo priekšvēlēšanu aģitācijas izdevumu (priekšvēlēšanu izdevumu) apmēru pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām, tā saucama pie likumā noteiktās atbildības.

(8) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs kontrolē un uzrauga to, kā Eiropas politiskā partija ievēro noteikumus attiecībā uz priekšvēlēšanu aģitāciju pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

11. pants. Centrālās vēlēšanu komisijas kompetence

Centrālā vēlēšanu komisija pēc pieteicēja vai Regulā un likumos minēto kompetento iesaistīto iestāžu pieprasījuma sniedz pieteicējam vai šīm iestādēm informāciju, kas nepieciešama subjekta reģistrācijai Eiropas politisko partiju un fondu reģistrā vai reģistrētā subjekta pārbaudei attiecībā uz:

- 1) ievēlētajiem Saeimas deputātiem un Eiropas Parlamenta deputātiem;
- 2) kandidātu sarakstiem, no kuriem ievēlēti Saeimas deputāti un Eiropas Parlamenta deputāti;
- 3) kandidātu sarakstos iekļautajiem kandidātiem Eiropas Parlamenta vēlēšanām;
- 4) vēlēšanu nodoto balsu skaitu par kandidātu sarakstiem pēdējās Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

12. pants. Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes kompetence

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde pēc pieteicēja vai Regulā un likumos minēto kompetento iesaistīto iestāžu pieprasījuma sniedz pieteicējam vai šīm iestādēm informāciju, kas nepieciešama subjekta reģistrācijai Eiropas politisko partiju un fondu reģistrā vai reģistrētā subjekta pārbaudei attiecībā uz Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda struktūru locekļiem vai amatpersonām, kam piešķirtas pārstāvības pilnvaras, proti, norāda subjekta vārdu (vārdus), uzvārdu, personas kodu, dzimšanas datumu, valstisko piederību un tās veidu, dzīvesvietu.

13. pants. Pieprasījums izslēgt Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no Eiropas politisko partiju un fondu reģistra

(1) Iestāde, kura konstatējusi, ka Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nopietni pārkāpis nacionālo normatīvo aktu prasības, var iesniegt Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādei pieprasījumu izslēgt attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no Eiropas politisko partiju un fondu reģistra.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto pieprasījumu kompetentā iestāde iesniedz Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādei Regulā noteiktajā kārtībā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

179. 574L/12 Grozījumi Ceļu satiksmes likumā

Izdarīt Ceļu satiksmes likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22. nr.; 2000, 3., 14., 15. nr.; 2001, 6. nr.; 2003, 17. nr.; 2005, 13. nr.; 2006, 2. nr.; 2007, 3., 7., 21. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 1., 7., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 86., 151. nr.; 2011, 46., 99., 201., 204. nr.; 2012, 41., 200. nr.; 2013, 243. nr.; 2014, 186., 228. nr.; 2015, 251. nr.; 2016, 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 1. panta 3. punktā vārdu “veloceliņi” ar vārdiem “velosipēdu ceļi”.

2. Izteikt 15. panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Par pārbūvētās traktortehnikas un tās piekabju atbilstību satiksmes drošības un tehnisko normatīvu prasībām jāsaņem attiecīgs Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras vai citas šim nolūkam akreditētas institūcijas atzinums.”

3. Aizstāt 15.¹ panta trešajā daļā vārdus “novērtējusi Metroloģijas un akreditācijas valsts aģentūra” ar vārdiem “novērtējis Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centrs”.

4. 22. pantā:

izteikt 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un transportlīdzekļu vadītāja apliecību līdz sodāmības dzēšanai vai noņemšanai nevar iegūt un atgūt persona, kura sodīta par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību saskaņā ar Krimināllikuma 262. un 262.¹ pantu.”;

izslēgt 1.² daļu.

5. 25. pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt šādiem dokumentiem, kas pēc policijas darbinieku, robežsargu vai muitas amatpersonu pieprasījuma jāiedod tiem pārbaudei.”;

papildināt 2.¹ daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) lietot alkoholiskos dzērienus, narkotiskas vai psihotropas vielas pēc tam, kad transportlīdzeklis tiek apturēts pēc policijas darbinieku vai robežsargu pieprasījuma, līdz reibuma stāvokļa konstatēšanai nepieciešamās pārbaudes izdarīšanai vai atbrīvošanai no tās, kā arī atteikties no šādas pārbaudes.”

6. Papildināt 27. panta sesto daļu ar vārdiem “kā arī atteikties no šādas pārbaudes”.

7. Izslēgt 43.² panta pirmās daļas otro teikumu.

8. Izslēgt 43.⁶ panta otrās daļas otro teikumu.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 10.05.2017., Nr. 90.

180. 575L/12 Grozījumi Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumā

Izdarīt Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 13. nr.; 2005, 12. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205. nr.) šādus grozījumus:

1. 5. pantā:

papildināt ceturto daļu ar vārdiem “kā arī uz pagalmos esošām dzīvojamām ēkām, ja tās to izveidojuma vai izvietojuma dēļ nav piemērotas dzīvošanai”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonā nav pieļaujami tādi transporta, inženierkomunikāciju un infrastruktūras pārveidojumi, kuru rezultātā tiek neatgriezeniski zaudētas vēsturisko dārzu, parku un kapsētu kultūrvēsturiskās vērtības vai samazināta šo teritoriju platība, kā arī tiek mainīta šo teritoriju vai to daļu izmantošana, kas neatbilst kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanas mērķim. Vēsturisko dārzu, parku un kapsētu robežas nosaka Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija.”

2. 8. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “kā arī tos kvartālus vai kvartālu grupas, kuriem obligāti izstrādājams detālais plānojums”;

aizstāt pirmajā un otrajā daļā vārdus “teritorijas plānojums” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “lokālplānojums” (attiecīgā locījumā);

aizstāt otrajā daļā vārdus “objektus precizē” ar vārdiem “objektus var precizēt”;

izslēgt trešo daļu.

3. 9. pantā:

aizstāt vārdus “teritorijas plānojums” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “lokālplānojums” (attiecīgā locījumā);

izslēgt vārdus “kvartāla vai kvartālu grupas detālais plānojums” (attiecīgā locījumā);

aizstāt pirmajā daļā vārdus “Teritorijas plānošanas likumu” ar vārdiem “Teritorijas attīstības plānošanas likumu”.

4. 11. pantā:

aizstāt vārdus “teritorijas plānojuma” ar vārdu “lokālplānojuma”;

papildināt pantu ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3¹) sniegt atzinumu Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonā esošo vēsturisko dārzu, parku un kapsētu robežu, teritorijas un tās izmantošanas jautājumos;”

5. Izteikt 14. pantu šādā redakcijā:

“**14. pants.** Jaunu ēku būvniecība Rīgas vēsturiskā centra publiskajā ārtelpā pieļaujama tikai pēc atklātos arhitektūras konkursos iegūtiem projektiem, to publiskas izvērtēšanas, Padomes pozitīva atzinuma saņemšanas un saskaņošanas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju. Atklātu arhitektūras ideju konkursu rīkošanas prasība neattiecas uz īslaicīgas lietošanas un pagaidu ēkām, kā arī uz tādu jaunu ēku izcilas arhitektūras iecerēm, par kurām saņemts Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas, Rīgas pilsētas būvvaldes un Padomes vienbalsīgs atzinums.”

6. Aizstāt 15. pantā vārdus “skiču projekta” ar vārdu “ieceres”.

7. Izslēgt 17. pantu.

8. Papildināt pārejas noteikumus ar 12. un 13. punktu šādā redakcijā:

“12. Vēsturisko dārzu, parku un kapsētu robežas Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija nosaka ne vēlāk kā līdz 2020. gada 31. maijam. Ja laika periodā līdz vēsturisko robežu noteikšanai Rīgas vēsturiskajā centrā vai tā aizsardzības zonā iecerēti šā likuma 5. panta sestajā daļā paredzētie kultūrvēsturiskās vides pārveidojumi, kas var ietekmēt noteiktus vēsturiskos dārzus, parkus vai kapsētas, kurām robežas vēl nav noteiktas, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija attiecīgās robežas nosaka ne vēlāk kā triju mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts kultūrvēsturiskās vides pārveidojumu ierosinātāja iesniegums.

13. Rīgas pilsētas būvvalde pārbauda tās inženierbūvju būvniecības ieceres Rīgas vēsturiskā centra vai tā aizsardzības zonā esošu dārzu, parku vai kapsētu teritorijās, kurām līdz 2017. gada 31. maijam ir izdota būvatļauja, bet būvprojekts atzīmes izdarīšanai par projektēšanas nosacījumu izpildi nav iesniegts. Rīgas pilsētas būvvalde izvērtē iecerēto būvdarbu atbilstību šā likuma 5. panta sestās daļas prasībām un lemj par nepieciešamību papildināt būvatļaujā ietvertos projektēšanas nosacījumus.”

Likums stājas spēkā 2017. gada 1. jūnijā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 10.05.2017., Nr. 90.

181. 576L/12 Grozījumi likumā “Par autoceļiem”

Izdarīt likumā “Par autoceļiem” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 13./14. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 5. nr.; 1997, 22. nr.; 2002, 21. nr.; 2003, 23. nr.; 2004, 23. nr.; 2005, 24. nr.; 2006, 24. nr.; 2007, 12., 24. nr.; 2009, 3., 8., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 174., 205. nr.; 2011, 204. nr.; 2013, 232., 250. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 7. panta otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Kārtību, kādā tiek pārraudzīta pašvaldību autoceļu uzturēšana, nosaka Ministru kabinets.

(3) Satiksmes ministrija deleģē valsts autoceļu tīkla pārvaldīšanu, valsts autoceļu tīkla finansējuma administrēšanu un ar to saistīto darbu programmu vadību un izpildes kontroli, iepirkumu organizēšanu valsts vajadzībām, valsts autoceļu būvniecības programmu vadību un būvniecības uzraudzību, ceļu satiksmes organizācijas uzraudzību, kā arī pašvaldību autoceļu uzturēšanas pārraudzību valsts akciju sabiedrībai “Latvijas Valsts ceļi” saskaņā ar deleģēšanas līgumu.”

2. Izteikt 25. pantu šādā redakcijā:

“25. pants. Valsts un pašvaldību autoceļu un ielu būvniecības kvalitātes vispārīgās prasības

Ministru kabinets nosaka valsts un pašvaldību autoceļu un ielu būvniecības kvalitātes vispārīgās prasības.”

3. Pārejas noteikumos:

izslēgt 19. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 21. un 22. punktu šādā redakcijā:

“21. Ministru kabinets līdz 2017. gada 1. septembrim izdod šā likuma 7. panta otrajā daļā (jaunajā redakcijā) minētos noteikumus, kas nosaka kārtību, kādā tiek pārraudzīta pašvaldību autoceļu uzturēšana. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2017. gada 1. septembrim piemērojami Ministru kabineta 2008. gada 8. janvāra noteikumi Nr. 10 “Kārtība, kādā tiek pārraudzīta pašvaldību ceļu, komersantu ceļu un māju ceļu būvniecība, rekonstrukcija un uzturēšana”, ciktāl tie nav pretrunā ar likumu.

22. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. jūnijam izdod šā likuma 25. pantā (jaunajā redakcijā) minētos noteikumus par valsts un pašvaldību autoceļu un ielu būvniecības kvalitātes vispārīgām prasībām.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

182. 577L/12 Grozījumi Patvēruma likumā

Izdarīt Patvēruma likumā (Latvijas Vēstnesis, 2016, 2. nr.) šādus grozījumus:

1. 9. pantā:

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Iekšlietu ministrija nodod tās valdījumā esošās patvēruma meklētāju izmitināšanas centra telpas un to iekārtas bezatlīdzības lietošanā pakalpojumu sniedzējiem, kuri izraudzīti, ievērojot publisko iepirkumu regulējumu, un nodrošina patvēruma meklētājiem viņu izmitināšanas laikā veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību, iespēju iegūt pirmsskolas izglītību nepilngadīgajiem, citu patvēruma meklētāju tiesību ievērošanu, kā arī integrācijas pasākumu īstenošanu. Bezatlīdzības lietošanā nodoto telpu uzturēšanas izdevumus sedz Iekšlietu ministrija.”;

izteikt astoto un devīto daļu šādā redakcijā:

“(8) Pašvaldības faktiskos izdevumus par nepilngadīgas personas bez pavadības izmitināšanu bērnu aprūpes iestādē sedz no Labklājības ministrijai kārtējam gadam šim mērķim piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem.

(9) Pašvaldības izdevumus par nepilngadīgas personas bez pavadības izmitināšanu audžuģimenē, tas ir, pašvaldības saistošajos noteikumos paredzētajā apmērā izmaksāto atlīdzību par audžuģimenes pienākumu veikšanu, kā arī pabalstu bērna uzturam un pabalstu apģērba un mīkstā inventāra iegādei, sedz no Labklājības ministrijai kārtējam gadam šim mērķim piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem.”

2. Papildināt 12. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Patvēruma meklētāja veselības stāvokļa pārbaudes un sanitārās apstrādes, kā arī to rezultātu reģistrēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

3. Izslēgt 22. panta otrās daļas otro teikumu.

4. Izteikt 34. panta pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“(2) pastāv vērā ņemams iemesls uzskatīt, ka patvēruma meklētājs ir netieši atsaucis savu iesniegumu vai atteicies no tā, jo nav pildījis šā likuma 12. panta pirmās daļas 1., 2. vai 5. punktā minētos pienākumus, vai bez iepriekšēja brīdinājuma ir atstājis patvēruma meklētāju izmitināšanas centru, vai ir aizbēdzis no Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpām.”

5. Izteikt 53. pantu šādā redakcijā:

“53. pants. Atbalsts bēglim un alternatīvo statusu ieguvušai personai

(1) Ja bēglim vai alternatīvo statusu ieguvušai personai nav pietiekamu līdzekļu, tai ir tiesības saņemt:

- 1) vienreizējo finansiālo atbalstu;
- 2) pabalstu uzturēšanās izmaksu segšanai (turpmāk — pabalsts).

(2) Vienreizējo finansiālo atbalstu bēglim un alternatīvo statusu ieguvušai personai piešķir un izmaksā Pārvalde. Pārvaldes amatpersona lēmumu par vienreizējā finansiālā atbalsta izmaksu pieņem vienas nedēļas laikā no dienas, kad bēglis vai alternatīvo statusu ieguvusi persona iesniegusi iesniegumu tā saņemšanai un ievēroti šādi noteikumi:

- 1) persona iesniegusi iesniegumu viena mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu;
- 2) persona neatrodas šā panta septītās daļas 1. vai 2. punktā minētajās institūcijās;
- 3) persona personīgi iesniegusi iesniegumu Pārvaldei.

(3) Pabalstu bēglim vai alternatīvo statusu ieguvušai personai, kura ir darbspējīgā vecumā (personas dzīves posms no 15 gadu vecuma līdz valsts vecuma pensijas piešķiršanai nepieciešamajam vecumam), piešķir šādos gadījumos:

- 1) persona strādā (ir uzskatāma par darba ņēmēju vai pašnodarbināto saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu");
- 2) persona nestrādā (nav uzskatāma par darba ņēmēju vai pašnodarbināto saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu"), ir reģistrējies Nodarbinātības valsts aģentūrā, izņemot šā panta sestajā daļā minētos gadījumus, tai ir bezdarbnieka vai darba meklētāja statuss un tā pilda bezdarbnieka vai darba meklētāja pienākumus, tostarp iesaistās valsts valodas apguves programmās.

(4) Pabalstu bēglim un alternatīvo statusu ieguvušai personai piešķir no dienas, kad Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai iesniegts iesniegums par pabalsta piešķiršanu.

(5) Bēglim ir tiesības saņemt pabalstu 10 mēnešus 12 mēnešu periodā no bēgļa statusa iegūšanas dienas. Alternatīvo statusu ieguvušai personai ir tiesības saņemt pabalstu septiņus mēnešus 12 mēnešu periodā no alternatīvā statusa iegūšanas dienas. Ja bēglis vai alternatīvo statusu ieguvusi persona strādā, pabalstu maksā ne ilgāk par trim mēnešiem no dienas kopš darba ņēmēja vai pašnodarbinātā statusa iegūšanas.

(6) Nodarbinātības valsts aģentūrā nav jāreģistrējas šā panta trešajā daļā minētajai personai:

- 1) kurai Veselības un darbaspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija ir noteikusi I vai II invaliditātes grupu;
- 2) kura klātienē iegūst izglītību akreditētā izglītības iestādē Latvijā.

(7) Pabalstu neizmaksā par laikposmu, kad persona:

- 1) atrodas ieslodzījuma vietā, izņemot brīvības atņemšanas soda izciešanu atklātā cietumā;
- 2) atrodas ilgstošas sociālās aprūpes vai sociālās rehabilitācijas institūcijā, kuras pakalpojumu pilnībā finansē no valsts vai pašvaldības budžeta;
- 3) nav pildījusi bezdarbnieka vai darba meklētāja pienākumus.

(8) Ja alternatīvo statusu ieguvušai personai, kura ir saņēmusi vienreizējo finansiālo atbalstu un pabalstu, piešķir bēgļa statusu, tai ir tiesības saņemt pabalstu kā bēglim par laikposmu, kas kopā ar iepriekš izmaksātā pabalsta laikposmu nepārsniedz 10 mēnešus.

(9) Bēglim vai alternatīvo statusu ieguvušai personai ir pienākums nepamatoti saņemto vai pārmaksāto pabalsta summu labprātīgi atmaksāt valsts budžetā, ievērojot likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" noteikumus.

(10) Ja bēglis vai alternatīvo statusu ieguvusi persona labprātīgi neatmaksā nepamatoti saņemto vai pārmaksāto pabalsta summu, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra šo summu atgūst, ievērojot likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" noteikumus.

(11) Vienreizējā finansiālā atbalsta un pabalsta apmēru, to piešķiršanas, izmaksas, izmaksas apturēšanas un pārtraukšanas nosacījumus un kārtību nosaka Ministru kabinets."

6. Papildināt likumu ar 70. pantu šādā redakcijā:

“70. pants. Pasākumi pārcelšanas un pārmitināšanas mehānismu ietvaros

(1) Pārcelšanas un pārmitināšanas mehānismu ietvaros uzņemtā persona uzskatāma par patvēruma meklētāju no dienas, kad tā ir uzņemta Latvijā un iesniegusi iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, līdz brīdim, kad noslēdzies administratīvais process par tās iesniegumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais personas iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu izskatāms šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Lemjot par personas atbilstību starptautiskās aizsardzības kritērijiem un tās uzņemšanu pārcelšanas vai pārmitināšanas mehānismu ietvaros, Pārvalde var pieņemt lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, pamatojoties uz Apvienoto Nāciju Organizācijas augstā komisāra bēgļu lietās, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja vai citu sadarbības partneru iesniegto informāciju, ja tā ir pietiekama minētā lēmuma pieņemšanai.

(4) Lai pārmitināšanas mehānisma ietvaros persona ieceļotu Latvijā, tai, ja nepieciešams, izsniedz pagaidu ieceļošanas dokumentu.

(5) Pagaidu ieceļošanas dokumenta paraugu un šā dokumenta izsniegšanas un nodošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 4., 5., 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

“4. Grozījumi šajā likumā par 53. panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2017. gada 1. jūnijā.

5. Pabalstu, kuru Pārvalde piešķirusi bēglim vai alternatīvo statusu ieguvušai personai līdz 2017. gada 31. maijam, tai skaitā pabalstu valsts valodas apguvei, pēc 2017. gada 1. jūnija turpina izmaksāt Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra kārtībā, kāda bija spēkā, pabalstu piešķirot.

6. Bēglim vai alternatīvo statusu ieguvušai personai, kurai pabalsts piešķirts līdz 2017. gada 31. maijam, pabalstu izmaksā atbilstoši lēmumā par pabalsta piešķiršanu noteiktajam termiņam un uz to neattiecas šā likuma 53. panta trešajā daļā minētie nosacījumi, kas stājas spēkā 2017. gada 1. jūnijā.

7. Līdz šā likuma 12. panta trešajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2017. gada 30. novembrim ir spēkā Ministru kabineta 2016. gada 20. septembra noteikumi Nr. 620 “Kārtība, kādā veic aizturētā patvēruma meklētāja veselības stāvokļa pārbaudi un sanitāro apstrādi, kā arī reģistrē to rezultātus”.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 20. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 10.05.2017., Nr. 90.

183. 578L/12 Grozījumi Pārtikas aprites uzraudzības likumā

Izdarīt Pārtikas aprites uzraudzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 7. nr.; 2002, 2., 20. nr.; 2003, 24. nr.; 2004, 14., 23. nr.; 2006, 1. nr.; 2007, 3., 21. nr.; 2008, 3., 5. nr.; 2009, 14., 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 91., 178. nr.; 2012, 154. nr.; 2014, 225. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta 23. punktu šādā redakcijā:

“23) **jaunā pārtika** — pārtikas produkti un pārtikas produktu sastāvdaļas, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. novembra regulas (ES) Nr. 2015/2283 par jauniem pārtikas produktiem un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr. 1169/2011 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas regulu (EK) Nr. 1852/2001 3. panta 2. punktā noteiktajām kategorijām.”

2. 4. pantā:

izslēgt trešo daļu;

izteikt 10.¹ daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) paziņo par noteiktās grupās ietilpstošu pārtikas produktu izplatīšanu, tos reģistrē un anulē reģistrāciju.”;

papildināt pantu ar astoņpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(18) Ministru kabinets nosaka izmantošanai pārtikā aizliegto un ierobežoti lietojamo augu, augu daļu, to produktu un citu vielu sarakstu.”

3. Papildināt 13. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra regulas (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas direktīvas 87/250/EEK, Padomes direktīvas 90/496/EEK, Komisijas direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2000/13/EK, Komisijas direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu V pielikuma 19. punkta izpratnē par pārtikas produktu mazu daudzumu, uz ko neattiecas prasība par obligāto paziņojumu par uzturvērtību, uzskata mājas apstākļos saražotu un izplatītu pārtiku.”

4. Aizstāt 14. panta ievaddaļā vārdus “Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersonas” ar vārdiem “Pārtikas un veterinārā dienesta valsts galvenais pārtikas un veterinārais inspektors, valsts vecākais inspektors, valsts inspektors (turpmāk — Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersonas)”.

5. 20. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “diētiskās pārtikas un zīdaiņiem paredzēto mākslīgo maisījumu” ar vārdiem “un citu normatīvajos aktos minētu noteiktās grupās ietilpstošu pārtikas produktu”;

izslēgt trešo daļu.

6. 21. pantā:

izslēgt otrās daļas 4. punkta “c” apakšpunktu;

izteikt otrās daļas 10.¹ punktu šādā redakcijā:

“10¹) izvērtēt uztura bagātinātāju un citu normatīvajos aktos minētu noteiktās grupās ietilpstošu pārtikas produktu atbilstību noteiktajām prasībām;”;

papildināt otro daļu ar 20. un 21. punktu šādā redakcijā:

“20) uzraudzīt un kontrolēt tādu pārtikas produktu piegādes un ēdināšanas pakalpojumu līgumu izpildi, kuri noslēgti saistībā ar zaļo publisko iepirkumu;

21) uzraudzīt un kontrolēt tirgus pārvaldītāja darbību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”

7. Papildināt 21.² panta ceturto daļu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) pēc pārtikas uzņēmuma pieprasījuma nodrošina pārtikas uzņēmuma paškontroles laboratorijas metodisko vadību.”

8. Papildināt 22. panta otro daļu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) uzlikt par pienākumu noteiktā termiņā novērst neatbilstības, ja ir pārkāptas pārtikas (tostarp saskarei ar pārtiku paredzēto materiālu un izstrādājumu) apriti reglamentējošo normatīvo aktu prasības.”

9. 27. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersonai ir tiesības pieņemt lēmumu par pārtikas uzņēmuma darbības (tostarp tā struktūrvienības vai atsevišķu iekārtu darbības) apturēšanu, ja ir konstatēta neatbilstība normatīvajos aktos pārtikas (tostarp saskarei ar pārtiku paredzēto materiālu un izstrādājumu) aprites jomā noteiktajām prasībām.”;

izslēgt otro un trešo daļu;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Pārtikas uzņēmuma darbību aptur nekavējoties, ja:

- 1) sakarā ar neatbilstību normatīvajos aktos pārtikas (tostarp saskarei ar pārtiku paredzēto materiālu un izstrādājumu) aprites jomā noteiktajām prasībām produktos var nonākt bīstamas vielas vai slimību izraisītāji vai var rasties draudi cilvēku un dzīvnieku veselībai vai dzīvībai;
- 2) tas nav atzīts vai nav reģistrēts pārtikas aprites jomu reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”;

izteikt septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Lēmumu par pārtikas uzņēmuma darbības apturēšanu, uzņēmuma atzīšanas un atzīšanas numura vai reģistrācijas un reģistrācijas numura anulēšanu var apstrīdēt un pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Šajā pantā minēto Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersonu lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur to darbību.”

10. Izteikt 28. panta pirmās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Par to, ka lēmumā par pārtikas uzņēmuma darbības apturēšanu norādītās neatbilstības pārtikas apriti reglamentējošo normatīvo aktu prasībām ir novērstas, pārtikas uzņēmums rakstveidā paziņo attiecīgajai Pārtikas un veterinārā dienesta teritoriālajai struktūrvienībai.”

11. Papildināt pārejas noteikumus ar 25., 26., 27. un 28. punktu šādā redakcijā:

“25. Šā likuma 1. panta 23. punkta jaunā redakcija un grozījums par 20. panta trešās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

26. Šā likuma grozījums par 4. panta trešās daļas izslēgšanu, grozījums 20. panta otrajā daļā un 21. panta otrās daļas 10.¹ punkta jaunā redakcija stājas spēkā 2023. gada 1. janvārī.

27. Ministru kabinets līdz 2018. gada 31. decembrim izdod šā likuma 4. panta astoņpadsmitajā daļā minētos noteikumus.

28. Līdz šā likuma 4. panta 10.¹ daļas 3. punktā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2022. gada 31. decembrim ir piemērojami Ministru kabineta 2015. gada 15. septembra noteikumi Nr. 530 “Noteikumi par īpašajām prasībām diētiskajai pārtikai un tās papildu marķējumam un diētiskās pārtikas reģistrācijas, aprites un valsts nodevas samaksas kārtību”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 10.05.2017., Nr. 90.

184. 579L/12 Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā

Izdarīt Pievienotās vērtības nodokļa likumā (Latvijas Vēstnesis, 2012, 197. nr.; 2013, 27., 194., 232., 237. nr.; 2014, 123. nr.; 2015, 42., 248., 251. nr.; 2016, 120., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdu “renovācija” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “atjaunošana” (attiecīgā locījumā).

2. Aizstāt visā likumā vārdu “rekonstrukcija” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “pārbūve” (attiecīgā locījumā).

3. Aizstāt 1. panta 12. punkta “f” apakšpunktā vārdus “renovē, rekonstruē” ar vārdiem “atjauno, pārbūvē”.

4. Izteikt 9. panta otrās daļas 2. punkta “c” apakšpunktu šādā redakcijā:

“c) jauns transportlīdzeklis pirmo reizi reģistrēts citā dalībvalstī, kurā tas ir iegādāts;”

5. 50. pantā:

papildināt pantu ar 7.¹ daļu šādā redakcijā:

“(7¹) Nodokļa 0 procentu likmi piemēro tieši:

- 1) preču piegādēm un pakalpojumiem, kas iekšzemē sniegti Latvijas Republikā atzīta Sabiedroto spēku štāba locekļiem un viņu apgādājamiem, izņemot Latvijas Republikas pilsoņus vai pastāvīgos iedzīvotājus, Sabiedroto spēku štāba veikalā saskaņā ar Latvijas Republikas, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas Sabiedroto spēku Augstākās virspavēlniecības Eiropā un Sabiedroto spēku Augstākās virspavēlniecības Transformācijas komandiera štāba nolīguma, ar kuru papildina Parīzes protokolu, nosacījumiem un ierobežojumiem;
- 2) degvielas piegādēm iekšzemē Amerikas Savienoto Valstu vēstniecībai Latvijas Republikā un tās diplomātiskajiem un konsulārajiem aģentiem un administratīvi tehniskajam personālam.”;

papildināt astoto daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) kārtību, kādā nodokļa 0 procentu likme piemērojama:

- a) preču piegādēm un pakalpojumiem, kas iekšzemē sniegti Latvijas Republikā atzīta Sabiedroto spēku štāba locekļiem un viņu apgādājamiem, izņemot Latvijas Republikas pilsoņus vai pastāvīgos iedzīvotājus, Sabiedroto spēku štāba veikalā,
- b) degvielas piegādēm iekšzemē Amerikas Savienoto Valstu vēstniecībai Latvijas Republikā un tās diplomātiskajiem un konsulārajiem aģentiem un administratīvi tehniskajam personālam.”

6. 52. pantā:

izslēgt pirmās daļas 8. punktu;

izteikt pirmās daļas 23. punktu šādā redakcijā:

“23) azartspēles, izlozes un loterijas, tai skaitā azartspēles un izlozes, kuru organizēšana notiek ar elektronisko sakaru pakalpojumu starpniecību;”

7. 61. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Citas dalībvalsts nodokļa maksātājs ir tiesīgs neregistrēties Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, ja tas muitas noliktavā vai brīvajā zonā veic tikai preču piegādes darījumus ar precēm, kas ir Savienības preces Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu izpratnē (turpmāk — Savienības preces), kurām uzsākta preču eksporta procedūra, kā arī ar precēm, kas šīs regulas izpratnē ir ārpussavienības preces (turpmāk — ārpussavienības preces).”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “preces, kas nav Kopienas preces, kā arī tādas Kopienas preces” ar vārdiem “ārpussavienības preces, kā arī tādas Savienības preces”;

papildināt pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Citas dalībvalsts nodokļa maksātājs ir tiesīgs neregistrēties Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, ja tas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus iekšzemē tikai Latvijas Republikā atzītam Sabiedroto spēku štābam.”

8. 63. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “ar precēm, kas nav Kopienas preces, kā arī ar tādām Kopienas precēm” ar vārdiem “ar ārpussavienības precēm, kā arī ar tādām Savienības precēm”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “preces, kas nav Kopienas preces, kā arī tādas Kopienas preces” ar vārdiem “ārpussavienības preces, kā arī tādas Savienības preces”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Trešās valsts vai trešās teritorijas nodokļa maksātājs ir tiesīgs neregistrēties Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, ja tas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus iekšzemē tikai Latvijas Republikā atzītam Sabiedroto spēku štābam.”

9. Izteikt 85. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja, veicot preču importu, saskaņā ar normatīvajiem aktiem muitas jomā muitas parāds jānodrošina ar muitas galvojumu, tad persona, kas ir atbildīga par muitas parāda samaksu, bet nav saņēmusi atļauju piemērot īpašo nodokļa režīmu preču importa darījumos, iesniedz galvojumu par nodokļa parādu.”

10. Izteikt 97. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Priekšnodoklis par saņemtajām precēm vai pakalpojumiem, izņemot no citas dalībvalsts nodokļa maksātājiem vai trešo valstu vai trešo teritoriju nodokļa maksātājiem saņemtos pakalpojumus, kuru sniegšanas vietu nosaka saskaņā ar šā likuma 19. panta pirmo daļu, no valsts budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitāms tajā taksācijas periodā, kad saņemtas preces vai pakalpojumi un saņemts nodokļa rēķins vai atlīdzība par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu ir samaksāta pirms preču vai pakalpojumu saņemšanas, bet ne vēlāk kā nākamajā taksācijas periodā, kas seko šim taksācijas periodam, ja šajā likumā nav noteikts citādi.”

11. Aizstāt 102. panta desmitajā daļā vārdus “rekonstruētām, renovētām” ar vārdiem “pārbūvētām, atjaunotām”.

12. Papildināt 105. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) šā panta pirmās daļas 2. punkta nosacījums īstenojas, ja triju gadu laikā no parāda rašanās brīža:

- 1) ir iesniegts prasības pieteikums tiesā par parāda piedziņu no preču vai pakalpojumu saņēmēja — attiecībā uz šā panta trešajā daļā minēto gadījumu;
- 2) uzsākta preču vai pakalpojumu saņēmēja bankrota procedūra — attiecībā uz šā panta ceturtajā daļā minēto gadījumu;
- 3) uzsākta preču vai pakalpojumu saņēmēja maksātnespējas procedūra — attiecībā uz šā panta piektajā daļā minēto gadījumu.”

13. Izteikt 109. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Valsts ieņēmumu dienests šā panta trešajā daļā minēto pārmaksu atmaksā reģistrētā nodokļa maksātāja norādītajā bankas kontā 10 dienu laikā pēc tam, kad Valsts ieņēmumu dienests, ievērojot šā panta pirmajā daļā noteikto termiņu, ir apstiprinājis taksācijas gada pēdējā taksācijas periodā deklarēto pārmaksāto nodokļa summu.”

14. 123. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja, ievedot preces iekšzemē, piemēro muitas procedūru “pagaidu ievēšana”, saskaņā ar kuru ievadamās preces ir daļēji atbrīvotas no ievedmuitas nodokļa maksāšanas, nodokli triju procentu apmērā par katru mēnesi vai mēneša daļu no nodokļa summas, kas būtu bijusi maksājama par minētajām precēm, ja tās būtu laistas brīvā apgrozībā dienā, kad tās nodotas muitas procedūrā “pagaidu ievēšana”, iemaksā valsts budžetā tad, kad kļūst iekasējams muitas nodoklis.”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja preces atrodas pagaidu uzglabāšanā vai tām piemēro muitas procedūru (izņemot muitas procedūru “laišana brīvā apgrozībā”) saskaņā ar normatīvajiem aktiem muitas jomā, nodokli aprēķina un iemaksā valsts budžetā tad, kad kļūst iekasējams ievedmuitas nodokļa parāds.”

15. 142. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Šā panta izpratnē būvniecības pakalpojumi ir būvdarbu veikšana jaunas būves (ēkas, inženierbūves) būvēšanai vai esošās būves vai tās daļas atjaunošanai, vienkāršotai atjaunošanai, pārbūvei, restaurācijai, konservācijai vai nojaukšanai, kā arī būvniecības pakalpojumu līgumā ietvertā visu veidu projektēšana.”;

izslēgt ceturtais daļas 3. punktu.

16. Papildināt pārejas noteikumus ar 29. punktu šādā redakcijā:

“29. Grozījumi šā likuma 50. pantā attiecībā uz panta papildināšanu ar 7.¹ daļu un astotās daļas papildināšanu ar 4. punktu, kā arī grozījumi 61. pantā attiecībā uz panta papildināšanu ar astoto daļu un 63. pantā attiecībā uz panta papildināšanu ar sesto daļu stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.”

17. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 15. punktu šādā redakcijā:

“15. Padomes 2016. gada 25. maija direktīvas (ES) 2016/856, ar ko direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz minimālās pamatlikmes ievērošanas pienākuma ilgumu.”

Likums stājas spēkā 2017. gada 1. jūnijā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 20. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 10.05.2017., Nr. 90.

185. 580L/12 Grozījumi Augstskolu likumā

Izdarīt Augstskolu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1. nr.; 1997, 3. nr.; 2001, 1. nr.; 2003, 12. nr.; 2004, 13. nr.; 2006, 8. nr.; 2007, 6., 11. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 38., 206. nr.; 2011, 117., 202. nr.; 2012, 190. nr.; 2013, 40., 92., 188. nr.; 2014, 214., 257. nr.; 2016, 108., 125., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 58. pantu ar ceturto, piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ministru kabinets var noteikt, ka valsts pārbaudījuma sastāvdaļa atsevišķās otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības studiju programmās ir valsts eksāmens, kura saturs pamatvirzienus, kas izriet no profesijas standarta, nosaka valsts eksāmena komisija. Valsts eksāmena organizēšanas, norises, finansēšanas, vērtēšanas, komisijas izveidošanas un tās darbības kārtību, kā arī par valsts eksāmenu atbildīgo institūciju nosaka Ministru kabinets.

(5) Valsts eksāmena uzdevums ir noteikt studējošā zināšanas, prasmes un kompetences atbilstoši otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības studiju programmas un attiecīgās profesijas standarta vai profesionālās kvalifikācijas prasībām.

(6) Ministru kabinets, nosakot otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības studiju programmas, kurās valsts pārbaudījuma sastāvdaļa ir valsts eksāmens, ievēro šādus nosacījumus:

- 1) uz valsts eksāmena nepieciešamību norāda Izglītības un zinātnes ministrija vai par attiecīgo nozari atbildīgā ministrija;
- 2) iesaistot augstskolas un nozares profesionālās organizācijas, ir izvērtēta attiecīgajā profesijā vai specialitātē kārtojama valsts eksāmena ieviešanas nepieciešamība, mērķis un ietekme;
- 3) ir panākta vienošanās ar augstskolām un nozares profesionālajām organizācijām par valsts eksāmena ieviešanai nepieciešamo finansēšanas modeli;
- 4) valsts eksāmens kā valsts pārbaudījuma sastāvdaļa attiecas uz tām otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības studiju programmām, kuras tiek uzsāktas nākamajā akadēmiskajā gadā pēc tam, kad Ministru kabinets pieņēmis šā panta ceturtajā daļā minēto lēmumu;
- 5) valsts atzīts diploms, kas izdots pēc otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības studiju programmas apguves pirms valsts eksāmena ieviešanas, tiek uzskatīts par līdzvērtīgu valsts atzītam diplomam, kas izdots pēc tādas otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības studiju programmas apguves, kurā valsts pārbaudījuma sastāvdaļa ir valsts eksāmens.”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 42. punktu šādā redakcijā:

“42. Ja, pamatojoties uz risinājumiem, ko Ministru kabineta uzdevumā atbildīgās institūcijas izstrādājušas līdz 2017. gada 31. maijam nolūkā paaugstināt un vienādot prasības jurista kvalifikācijas iegūšanai, Ministru kabinets līdz 2017. gada 31. decembrim pieņem lēmumu par valsts eksāmena kā valsts pārbaudījuma sastāvdaļas ieviešanu tiesību zinātņu studiju programmās un nosaka valsts eksāmena norises kārtību atbilstoši šā likuma 58. panta ceturtās, piektās un sestās daļas prasībām, tad, paredzot šā eksāmena norisei nepieciešamo finansēšanas kārtību, šā likuma 58. panta sestās daļas 3. punkta noteikumus var nepiemērot.”

Likums stājas spēkā 2017. gada 1. jūnijā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 20. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 10.05.2017., Nr. 90.

186. 581L/12 Grozījumi Militārpersonu izdienas pensiju likumā

Izdarīt Militārpersonu izdienas pensiju likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 8. nr.; 2000, 9. nr.; 2001, 1. nr.; 2005, 2., 7., 14. nr.; 2006, 13. nr.; 2007, 24. nr.; 2008, 10. nr.; 2009, 14., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 82., 153. nr.; 2013, 137. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 2. panta pirmās daļas 1. un 2. punktu pēc vārda “nodienējusi” ar vārdiem “tai skaitā obligātajā aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas bruņotajos spēkos”.

2. Papildināt 3. panta 4., 5. punktu un 6. punkta ievaddaļu pēc vārda “nodienējušas” un vārda “nodienēti” ar vārdiem “tai skaitā obligātajā aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas bruņotajos spēkos”.

3. Papildināt 5. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Militārpersonai, kas no jauna pieņemta dienestā un atvaļināta no tā, bet līdz atvaļināšanas dienai nav nodienējusi pilnus piecus gadus, dienesta atalgojuma aprēķinam trūkstošo laiku līdz pieciem gadiem rēķina no iepriekšējā dienesta perioda pirms atvaļināšanas dienas.”

4. 6. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Izdienas pensiju par 20 izdienas stāža gadiem piešķir 40 procentu apmērā no šā likuma 5. pantā norādītā dienesta atalgojuma. Izdienas pensiju par 20 izdienas stāža gadiem piešķir 55 procentu apmērā no šā likuma 5. pantā norādītā dienesta atalgojuma, ja militārpersona atvaļināta:

- 1) sakarā ar to, ka sasniegts normatīvajos aktos noteiktais maksimālais vecums aktīvajā militārajā dienestā;
- 2) slimības vai veselības stāvokļa dēļ;
- 3) karavīru skaita samazināšanas vai vienības (apakšvienības) likvidēšanas vai reorganizēšanas dēļ;
- 4) sakarā ar to, ka beidzies aktīvā dienesta līguma termiņš (ja līgumu nepagarina) un nodienēti, tai skaitā obligātajā aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas bruņotajos spēkos, ne mazāk kā 25 gadi.”;

papildināt ceturtais daļas ievaddaļu pēc vārda “nodienēti” ar vārdiem “tai skaitā obligātajā aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas bruņotajos spēkos”.

5. Papildināt 10. pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Izdienas pensijas saņēmējam, kas no jauna pieņemts aktīvajā dienestā, pēc atvaļināšanas no tā veic izdienas pensijas pārrēķinu. Par katru izdienas stāža gadu pēc atjaunošanās aktīvajā dienestā izdienas pensijas apmēru palielina par diviem procentiem no šā likuma 5. pantā norādītā dienesta atalgojuma, nepārsniedzot šā likuma 6. panta trešajā daļā noteikto apmēru.

(5) Izdienas pensijas saņēmējam, kas no jauna pieņemts aktīvajā dienestā un atvaļināts no tā šā likuma 2. panta trešajā daļā minēto iemeslu dēļ, nav tiesību uz šā panta ceturtajā daļā minēto izdienas pensijas apmēra palielināšanu.”

6. Papildināt 12. panta pirmo daļu ar 3. punktu šādā redakcijā:

“3) pamatojoties uz zvērināta tiesu izpildītāja rīkojumu.”

7. Papildināt 13. panta otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja pensijas saņēmējs ir sociāli apdrošinātā persona, tad, izmaksājot apbedīšanas pabalstu, tā apmēru samazina par pabalsta apmēru, kas pienākas sociāli apdrošinātas personas nāves gadījumā.”

8. Pārejas noteikumos:

papildināt 1. punktu pēc vārda “nodienēti” ar vārdiem “tai skaitā obligātajā aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas bruņotajos spēkos”;

papildināt 18. punkta 2. apakšpunktu pēc vārda “nodienējusi” ar vārdiem “tai skaitā obligātajā aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas bruņotajos spēkos”;

papildināt 19. punkta 1., 2. un 3. apakšpunktu pēc vārda “nodienējušas” un vārda “nodienēti” ar vārdiem “tai skaitā obligātajā aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas bruņotajos spēkos”;

papildināt 20. punkta ievaddaļu pēc vārda “nodienēti” ar vārdiem “tai skaitā obligātajā aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas bruņotajos spēkos”.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 20. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 10.05.2017., Nr. 90.

187. 582L/12 Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā

Izdarīt Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā (Latvijas Vēstnesis, 2009, 199., 200. nr.; 2010, 12., 66., 99., 174., 206. nr.; 2011, 103., 204. nr.; 2012, 190., 203. nr.; 2013, 51., 191., 232., 234., 252. nr.; 2014, 206., 228., 257. nr.; 2015, 248. nr.; 2016, 182., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā, izņemot pārejas noteikumu 8.¹⁴ punktu, vārdus “Saeimas Kanceleja” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Saeimas Administrācija” (attiecīgā locījumā).

2. 3. pantā:

izteikt devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Valsts vai pašvaldības institūcija tās mājaslapā internetā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā publisko informāciju par:

- 1) amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanas kritērijiem un darba samaksas apmēru sadalījumā pa amatu grupām;
- 2) šā likuma 15. panta vienpadsmitajā daļā minētajām speciālajām piemaksām, norādot to apmēru un būtisko funkciju vai stratēģiski svarīgo mērķi, kura ietvaros šī piemaksa noteikta.”;

papildināt pantu ar 9.¹ un 9.² daļu šādā redakcijā:

“(9¹) Papildus šā panta devītajā daļā noteiktajam cita informācija par amatpersonai (darbiniekam) izmaksāto darba samaksas apmēru ir pieejama valsts un pašvaldības institūcijas mājaslapā internetā Ministru kabineta noteiktajā apjomā. Lai aizsargātu amatpersonu (darbinieku) tiesības uz privāto dzīvi vai valsts drošību, Ministru kabinets ir arī tiesīgs noteikt informāciju par izmaksāto darba samaksas apmēru un attiecīgo amatpersonu (darbinieku), kura valsts un pašvaldības institūcijas mājaslapā internetā netiek publiskota.

(9²) Informāciju par šā likuma 9. un 10. pantā minēto amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanas kritērijiem un darba samaksas apmēru publiskot aizliegts.”;

aizstāt vienpadsmitajā daļā vārdus “par amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanas kritērijiem un darba samaksas apmēru sadalījumā pa amatu grupām” ar vārdiem un skaitli “kā arī šā panta 9.¹ daļā minētās informācijas apjomu un tās publiskošanas kārtību”.

3. Papildināt 5. panta pirmo daļu ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3¹) pašvaldības domes komitejas priekšsēdētāja vietniekam — līdz 1,9”;

4. 14. pantā:

izteikt pirmās daļas ceturto teikumu šādā redakcijā:

“Karavīrs saņem piemaksu par pedagoģisko darbu militārajā izglītības iestādē, ja viņa amata pienākumos neietilpst pedagoģiskā darba veikšana, un šī piemaksa nedrīkst būt lielāka par 50 procentiem no karavīram noteiktās mēnešalgas.”;

izteikt otrās daļas trešo un ceturto teikumu šādā redakcijā:

“Amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, kura saskaņā ar šā panta pirmo daļu saņem piemaksu par pedagoģisko darbu un vēl citu šā panta pirmajā daļā minēto piemaksu, piemaksu kopsumma nedrīkst pārsniegt amatpersonai noteikto mēnešalgu. Karavīram, kurš saskaņā ar šā panta pirmo daļu saņem piemaksu par pedagoģisko darbu militārajā izglītības iestādē un vēl citu šā panta pirmajā daļā minēto piemaksu, piemaksu kopsumma nedrīkst pārsniegt karavīram noteikto mēnešalgu.”

5. 26. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Amatpersonām (darbiniekiem) var kompensēt mācību izdevumus, ja tās pēc institūcijas iniciatīvas vai savstarpējas vienošanās sekmīgi mācās valsts akreditētā augstākās izglītības iestādē vai ārvalsts mācību iestādē, kuras izdotie diplomi tiek atzīti Latvijā, lai iegūtu amata (dienesta) pienākumu izpildei nepieciešamās speciālās zināšanas. Amatpersonām (darbiniekiem) mācību izdevumu segšanai izmaksājamās kompensācijas apmēru nosaka institūcijas vadītājs. Ja izglītības iegūšana prasa amata (dienesta, darba) pienākumu pilnīgu vai daļēju pārtraukšanu uz laiku, valsts vai pašvaldības institūcija un amatpersona (darbinieks), vienojoties par mācību maksas kompensācijas piešķiršanu, vienojas arī par mēnešalgas saglabāšanu un tās nosacījumiem.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pašvaldību amatpersonām (darbiniekiem) mācību izdevumu segšanai izmaksājamās kompensācijas apmēru, tās piešķiršanas kārtību, kritērijus, atmaksāšanas nosacījumus un kārtību, kā arī gadījumus, kad šādus izdevumus neatmaksā, nosaka attiecīgās pašvaldības dome.”

6. Papildināt pārejas noteikumus ar 35. punktu šādā redakcijā:

“35. Grozījumi šā likuma 3. pantā, ar kuriem devītā daļa izteikta jaunā redakcijā, pants papildināts ar 9.¹ daļu un vienpadsmitajā daļā aizstāti vārdi “par amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanas kritērijiem un darba samaksas apmēru sadalījumā pa amatu grupām”, stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.”

7. Izteikt 1. pielikuma 55. punktu šādā redakcijā:

“55. Nacionālo bruņoto spēku darbinieki

Šajā saimē ietilpst civilie amati, kuru pildītāji nodrošina Nacionālo bruņoto spēku darbību atbilstoši NATO standartiem un kolektīvās aizsardzības sistēmai un zināšanu un atbildības jomā ir pielīdzināmi instruktoru un virsnieku sastāvam.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 20. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 10. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 10.05.2017., Nr. 90.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

188. 583L/12 Grozījumi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu izdienas pensiju likumā

Izdarīt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu izdienas pensiju likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2008, 22. nr.; 2009, 15., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 82., 153. nr.; 2013, 137., 217. nr.; 2016, 42. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 2. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Tiesības uz izdienas pensiju ir Biroja priekšniekam, ja viņš ir sasniedzis 50 gadu vecumu un viņa izdienas stāžs saskaņā ar šā likuma 3. pantu ir ne mazāks par 20 gadiem, no kuriem ne mazāk kā pēdējie pieci gadi nostrādāti Biroja priekšnieka amatā.”

2. Papildināt 3. panta 4. punktu pēc skaitļa un vārda “10 gadus” ar vārdiem “vai Biroja priekšnieka amatā vismaz piecus gadus”.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 11. maijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 18. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.05.2017., Nr. 97.

189. 584L/12 Grozījumi Elektronisko dokumentu likumā

Izdarīt Elektronisko dokumentu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2004, 11., 18., 23. nr.; 2006, 13., 15. nr.; 2007, 13. nr.; 2009, 160. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2015, 56. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdu “akreditācija” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “apstiprināšana” (attiecīgā locījumā).

2. 1. pantā:

izslēgt 1. punktu;

izteikt 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. un 11. punktu šādā redakcijā:

“2) **drošs elektroniskais paraksts** — kvalificēts elektroniskais paraksts Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija regulas (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ direktīvu 1999/93/EK (turpmāk — Regula Nr. 910/2014/ES) 3. panta 12. punkta izpratnē;

3) **elektroniskais dokuments** — elektroniskais dokuments Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 35. punkta izpratnē;

4) **elektroniskais paraksts** — elektroniskais paraksts Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 10. punkta izpratnē;

5) **elektroniskā paraksta pārbaudes dati** — validācijas dati Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 40. punkta izpratnē;

6) **elektroniskā paraksta radišanas dati** — elektroniskā paraksta radišanas dati Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 13. punkta izpratnē;

7) **kvalificēts sertifikāts** — kvalificēts elektroniskā paraksta sertifikāts Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 15. punkta izpratnē;

8) **laika zīmogs** — kvalificēts elektroniskais laika zīmogs Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 34. punkta izpratnē;

9) **parakstītājs** — parakstītājs Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 9. punkta izpratnē;

10) **sertifikācijas pakalpojumi** — uzticamības pakalpojumi Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 16. punkta izpratnē;

11) **sertifikāts** — elektroniskā paraksta sertifikāts Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 14. punkta izpratnē;”;

papildināt pantu ar 12. un 13. punktu šādā redakcijā:

“12) **sertifikācijas pakalpojumu sniedzējs** — uzticamības pakalpojumu sniedzējs Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 19. punkta izpratnē;

13) **uzticams sertifikācijas pakalpojumu sniedzējs** — kvalificēts uzticamības pakalpojumu sniedzējs Regulas Nr. 910/2014/ES 3. panta 20. punkta izpratnē.”

3. Izteikt 2. pantu šādā redakcijā:

“2. pants. Likuma darbība

(1) Šis likums nosaka elektroniskā dokumenta un elektroniskā paraksta tiesisko statusu un attiecas uz sertifikācijas pakalpojumu sniegšanu atbilstoši Regulā Nr. 910/2014/ES noteiktajām prasībām.

(2) Šā likuma noteikumi par elektronisko dokumentu apriti starp valsts un pašvaldību iestādēm ir piemērojami arī citām publiskām personām un to iestādēm, tiesām, tiesu sistēmai piederīgajām personām un iestādēm, kā arī sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem likuma “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” izpratnē.”

4. Izslēgt 3. panta ceturto daļu.

5. Izteikt 8. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Attiecībā uz uzticamu sertifikācijas pakalpojumu sniedzēju papildus šā likuma prasībām, kas noteiktas sertificēta pakalpojuma sniedzējam, piemērojami Regulas Nr. 910/2014/ES noteikumi.”

6. Izslēgt 9. pantu.

7. Izteikt 10. pantu šādā redakcijā:

“10. pants. Uzticama sertifikācijas pakalpojumu sniedzēja apstiprināšana

(1) Sertifikācijas pakalpojumu sniedzējs pirms uzticamu sertifikācijas pakalpojumu sniegšanas uzsākšanas sertificējas atbilstoši Regulā Nr. 910/2014/ES noteiktajām prasībām aizsardzības ministra pakļautībā esošajā uzraudzības institūcijā (turpmāk arī — uzraudzības iestāde), kas savu darbību veic saskaņā ar Regulā Nr. 910/2014/ES noteikto attiecībā uz uzraudzības iestādes funkcijām, uzdevumiem un pienākumiem un citiem normatīvajiem aktiem, kas attiecas uz uzraudzības iestādes darbību.

(2) Par uzticama sertifikācijas pakalpojumu sniedzēja darbības apstiprināšanu un par tās atjaunošanu maksājama valsts nodeva, kuras apmēru un samaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

8. Izslēgt 11., 12. un 13. pantu.

9. Izslēgt 14.¹ pantu.

10. 16. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Kvalificētā sertifikātā iekļauj informāciju saskaņā ar Regulas Nr. 910/2014/ES I pielikumu.”;

izslēgt trešo un ceturto daļu.

11. Izteikt 17. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pirms kvalificēta elektroniskā paraksta sertifikāta izsniegšanas uzticams sertifikācijas pakalpojumu sniedzējs klātienē pārlicinās par parakstītāja identitāti, pamatojoties uz parakstītāja uzrādītu personu apliecinošu dokumentu, vai elektroniski, pamatojoties uz parakstītāja pieteikumu, kas parakstīts ar parakstītāja kvalificētu elektronisko parakstu vai saskaņā ar Fizisko personu elektroniskās identifikācijas likumu.”

12. 18. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“18. pants. Kvalificēta sertifikāta atsaukšana, tā darbības apturēšana un atjaunošana”;

izslēgt pirmo daļu;

aizstāt otrās daļas ievaddaļā vārdu “anulē” ar vārdu “atsauc”;

aizstāt otrās daļas 1. punktā vārdu “anulēt” ar vārdu “atsaukt”;

aizstāt otrās daļas 4. punktā vārdu “anulēšanu” ar vārdu “atsaukšanu”;

aizstāt sestajā daļā vārdu “anulēt” ar vārdu “atsaukt”;

aizstāt septītajā daļā vārdu “anulēšanas” ar vārdu “atsaukšanas”;

aizstāt deviņtajā daļā vārdu “anulē” ar vārdu “atsauc” un vārdu “anulējot” — ar vārdu “atsaucot”.

13. 19. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Elektroniskās identifikācijas uzraudzības komiteja veic uzticamu sertifikācijas pakalpojumu sniedzēju uzraudzību atbilstoši Regulas Nr. 910/2014/ES prasībām.”;

papildināt otro daļu pēc vārdiem “darbības atbilstību” ar vārdiem un skaitli “Regulas Nr. 910/2014/ES”.

14. Izteikt 20. pantu šādā redakcijā:

“20. pants. Uzraudzības iestādes pienākumi

(1) Uzraudzības iestāde veic visus Regulā Nr. 910/2014/ES, šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, kas attiecas uz uzticamu sertifikācijas pakalpojumu un uzticamu sertifikācijas pakalpojumu sniedzēju uzraudzību un apstiprināšanu.

(2) Uzraudzības iestāde izveido, uztur un publicē savā tīmekļvietnē uzticamības sarakstus, tai skaitā informāciju par uzticamajiem sertifikācijas pakalpojumu sniedzējiem, par kuriem tā ir atbildīga, kā arī informāciju par šo pakalpojumu sniedzēju sniegtajiem uzticamajiem sertifikācijas pakalpojumiem un atbilstoši Regulai Nr. 910/2014/ES sniedz informāciju Eiropas Komisijai.

(3) Uzraudzības iestāde atbilstoši Regulai Nr. 910/2014/ES publicē savā tīmekļvietnē minētajā regulā noteiktos un ieviestos standartu numurus, kā arī tajā noteiktās un ieviestās tehniskās specifikācijas, formātus un procedūras.”

15. Izslēgt 21. pantu.

16. 22. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “anulēta” ar vārdu “atsaukta”;

aizstāt sestajā daļā vārdu “anulē” ar vārdu “atsauc”.

17. 23. panta pirmajā daļā:

aizstāt 6. punktā vārdu “anulēšanas” ar vārdu “atsaukšanas”;

izslēgt 9. un 10. punktu;

aizstāt 11. un 13. punktā vārdu “anulēšanu” ar vārdu “atsaukšanu”;

aizstāt 14. punktā vārdu “anulēto” ar vārdu “atsaukto”;

izslēgt 15. punktu;

aizstāt 17. punktā vārdu “anulēšanu” ar vārdu “atsaukšanu”;

aizstāt 21. punktā vārdu “anulētajiem” ar vārdu “atsauktajiem”;

aizstāt 23. punktā vārdu “anulēto” ar vārdu “atsaukto”.

18. Izslēgt 24. pantu.

19. Aizstāt 25. panta pirmās daļas 6. punktā un otrās daļas 3. punktā vārdu “anulē” ar vārdu “atsauc”.

20. Pārejas noteikumos:

izslēgt 3. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 4., 5., 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

“4. Uzticams sertifikācijas pakalpojumu sniedzējs, kas ir sertificēts uzraudzības iestādē saskaņā ar šajā likumā minētajām prasībām, līdz 2017. gada 1. jūlijam iesniedz uzraudzības iestādei atbilstības novērtēšanas ziņojumu saskaņā ar Regulas Nr. 910/2014/ES prasībām. Līdz dienai, kad uzraudzības iestāde ir izskatījusi minēto atbilstības novērtēšanas ziņojumu, sertifikācijas pakalpojumu sniedzēju uzskata par uzticamu sertifikācijas pakalpojumu sniedzēju saskaņā ar šo likumu.

5. Sertifikācijas pakalpojumu sniegšanas informācijas sistēmu, iekārtu un procedūru drošības pārbaude, ko uzticams sertifikācijas pakalpojumu sniedzējs veicis laikā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 21. maijam, ir spēkā līdz 2017. gada 31. decembrim.

6. Elektroniskais dokuments, kas parakstīts ar kvalificētu elektroniskā paraksta sertifikātu, ko Latvijā sertificēts uzticams sertifikācijas pakalpojumu sniedzējs izsniedzis parakstītājam laikā no 2016. gada 1. jūlija līdz 2018. gada 30. jūnijam, ir uzskatāms par pašrocīgi parakstītu šā likuma izpratnē.

7. Ministru kabinets līdz 2017. gada 30. septembrim izdod noteikumus par uzticama sertifikācijas pakalpojumu sniedzēja darbības apstiprināšanas un par tās atjaunošanas valsts nodevu. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai piemērojami Ministru kabineta 2010. gada 20. aprīļa noteikumi Nr. 371 “Noteikumi par sertifikācijas pakalpojumu sniedzēja akreditācijas un akreditācijas atjaunošanas valsts nodevu”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

21. Izslēgt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu.

Likums stājas spēkā 2017. gada 22. maijā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 11. maijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 18. maijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.05.2017., Nr. 97.

190. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 11. maija sēdē atkārtoti apstiprinājusi **Ilzi Grīnhofu** par Valsts kontroles padomes locekli ar 2017. gada 20. maiju.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 11. maijā

191. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 11. maija sēdē ar 2017. gada 7. septembri atbrīvojusi **Marutu Ilgažu** no Valmieras rajona tiesas tiesneša amata pēc pašas vēlēšanās.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 11. maijā

192. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 11. maija sēdē ar 2017. gada 2. jūniju atbrīvojusi **Benitu Melņiku** no Madonas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša amata pēc pašas vēlēšanās.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 11. maijā